

Boekfragment 'Nathans val' - Wilma Geldof

Nathan liet haar los en keek haar kort aan.

'Ik kan je wel vertellen wat er is gebeurd, hoor.' Zijn stem klonk vermoeid. Hij draaide zich om en ging weer aan tafel zitten. 'Ik zie het nog precies voor me.' Hij keek langs haar heen het raam uit alsof hij het inderdaad weer zag en haalde toen onverschillig zijn schouders op. 'Wil je het horen?'

Lynn knikte.

'Het was op zomerkamp waar ik elk jaar heen ging en waar Joop leider was. Er lag een tennisbal op het dak van het clubhuis. Die wilde ik eraf halen. Joop kon me dat niet alleen laten doen, die moest zo nodig weer eens achter me aan. Hij kwam op me af langs de rand van dat schuine dak. Ik zei hem dat 'ie moest weggaan, maar hij luisterde niet. Toen begon ik tegen hem te schreeuwen dat 'ie moest oprotten. Toen hij eindelijk - vlak voor me - bleef stilstaan, verloor hij zijn evenwicht. Hij struikelde. Hij begon met zijn armen te maaien en in plaats van zich naar voren te laten vallen, ging zijn lichaam in een boog naar achteren...'

Nathan stakte. Hij aarzelde even, maar ging toen verder. 'Joop staarde me met grote ogen aan. Alsof hij zich aan mij vast probeerde te houden. Toen viel hij achterover. Hij viel niet eens van zo hoog, maar hij sloeg met zijn rug plat op een ijzeren hek.'

Nathan tuurde voor zich uit. Hij had zijn armen om zich heen geslagen. '

Lynn wachtte tot Nathan meer zou zeggen, maar hij zweeg. Dit was het kennelijk.

'Wat afschuwelijk,' zei ze.

Nathan keek haar met kille ogen aan. 'Voor mijn part had 'ie ook z'n nek gebroken.'

'Wat héb je dan tegen die man?!'

Meteen zag ze Nathans gezicht zich sluiten. Verkeerde vraag. Hier wilde hij geen antwoord op geven.